

Finansaar er Bevillingen 45,000 Kr. højere, næste Finansaar er Forhøjelsen 3,700 Kr., i 1895—96: 15,000 Kr. og Aaret derefter 21,000 Kr. Saa have vi et eneste Aar, hvor Bevillingen bliver den samme, nemlig 388,050 Kr., men Aaret efter, 1898—99, bevilges der 10,000 Kr. mere, i 1899—1900 endog 43,800 Kr. mere og i sidste Finansaar 30,200 Kr. mere. Altsaa lige det første Aar efter, at vi fik den sidste Lov, viste det sig, at man kom betydelig højere op med Bevillingerne paa Finansloven, og det er man saa bleven ved med hvert eneste Aar undtagen i et enkelt Aar, hvor man holdt Balancen. Det viser altsaa, at de Bevillinger, som man fik den Gang, ikke forsloge til at holde Skridt med Tidens Udvikling, og jeg er ganske sikker paa, at den Udgift, som her foreslaas paa omtrent 160,000 Kr., snarere er for lav end for høj.

Hvis man nu stiller det Spørgsmaal, om det er rigtigt at gaa til saa store Bevillinger til Landbruget, saa vil jeg gerne tillade mig at henvise til, hvad Statistikken for sidste Aar fremviser angaaende Landbrugets Afsætning. Danmark har solgt for 270,7 Mill., men deraf har Landbrugsprodukterne beløbet sig til 242,44 Mill., det vil sige 90 pCt. af hele Danmarks Varesalg til Udlandet. Da Fiskeriet har solgt for 5,78 Mill. eller 2 pCt., er der kun 8 pCt. tilbage til hele Resten, Industri, Kunst eller hvad man vil kalde det, men altsaa navnlig Industrien, hvis Afsætning kun har været 21,42 Mill. eller 8 pCt., og det viser jo ganske tydeligt Landbrugets dominerende Stilling i dette Land. Jeg mindes, at der for et Par Aar siden faldt en Ytring fra et Medlem i det andet Ting, der sagde, at man kan ikke bygge Danmarks Fremtid paa Smør og Flæsk, men Statistikken viser os, at man bliver nødt til at regne navnlig med Smør og Flæsk, thi man ser f. Eks., at af Smør er der af dansk Produkt solgt for lidt over 119 Mill. Kr., det vil sige 44,1 pCt., af Flæsk for 53,56 Mill. Kr., det vil sige 19,5 pCt., og det bliver tilsammen 64 pCt. af, hvad hele Kongeriget Danmark har solgt for, det har Smør og Flæsk indbragt, saa jeg tror alligevel, man bliver nødt til fremdeles at regne med Smør og Flæsk som Hovedprodukterne. Gaar man videre, ser man, at af Æg er der solgt for 16,66 Mill. Kr. eller 6,1 pCt., af Kød og Pølser for 13,87 Mill. eller 5,2 pCt., Heste og Føl 12,66 Mill. eller 4,7 pCt., Korn 7,57 Mill. eller 2,8 pCt., saltede Huder og Skind 7,41 Mill. eller 2,7 pCt., Okser, Køer og Faar 6,79 Mill. eller 2,5 pCt., Uld, Ben og Tænder 2,82 Mill.

eller 1,1 pCt., og endelig for Fedt, Ister, Talg og Ost, Kløver- og Græsfrø, Havesager, Kartofler, Mælk og Fløde godt 2 Mill., tilsammen bliver det 242,44 Mill. Det viser altsaa, at Landbrugets Afsætning i Danmark har en aldeles overvejende Betydning, navnlig i Sammenligning med Industrien.

Naar man ser paa disse Tal, for Landbruget 90 pCt. og for Industrien kun 8 pCt., og naar man mindes, at Industrien her i Landet har en saa høj Beskyttelse, som den har, hvoraf Landbruget maa betale Broderparten, medens det selv ingen Beskyttelse har — og jeg haaber ogsaa, at vi heller ingen Beskyttelse faa for Landbruget med Eksportpræmier og den Slags; thi jeg tror, det vilde blive til en Hæmsko for Landbrugets fri Udvikling og for Andelssystemets Udvikling her i dette Land, saa at det ikke vilde gavne Landbruget — men naar man altsaa ser herpaa, saa tror jeg ogsaa, at man er berettiget til at sige, at Landbruget maa støttes af Staten paa andre Omraader, saaledes som det nu navnlig her foreslaas paa Husdyrloven. Ser man hen til Fremgangen i de senere Aar med Hensyn til de vigtigste Landbrugsprodukter: Smør, Flæsk og Æg, er det ganske interessant at betragte nogle faa Tal. Statistikken viser os, at i 1876—80 var det gennemsnitlige Salg af Smør kun 20,1 Mill. Kr., af Flæsk 19,2 og af Æg 1,2 Mill. Kr. Næste Femaar fra 1881—85 er Smørret gaaet op fra 20,1 Mill. til 22,6 Mill., altsaa kun 2½ Mill. mere, og i samme Femaar er Salg af Flæsk og Smør gaaet op fra 19,2 til 27,7 Mill. Kr., og af Æg fra 1,2 til 2,6 Mill. Kr. Nu er det ganske interessant at se, at i det næste Femaar fra 1886—90 er Smørsalget steget fra 22,6 til 43,1 Mill. Kr. Her mærker man Andelsmejeriernes Fremkomst; i det første Femaar, de egentlig begynde at virke, ser man, at Smørsalget stiger saaledes, at vor Overskudsudførsel omtrent er fordoblet, medens Flæskeudførslen staar stille og Æggeudførslen omtrent er bleven fordoblet. I det næste Femaar fra 1891—95 ser man, at Smørsalget stiger igen fra 43,4 til 70,8 Mill. Kr., det har altsaa atter næsten fordoblet sig. Og Flæskesalget gaar op fra 27,7 til 41,7 Mill. Kr.; her mærker man, at Andelslagterierne begynde at komme frem. Senere vil man se, at i de sidste fire Aar fra 1896—1899 er Smørsalget gaaet op Aar for Aar, medens Flæskesalget har holdt sig nogenlunde ens, og ligeledes Æggene. I det sidste Aar, 1899, har